

[Raunkjær.]

45 pCt., alt i Forhold til de i Husdyrloven til de forskellige Formaal fastsatte Beløb.

Ordføreren for Socialdemokratiet, det ærede Medlem Hr. M. F. Mortensen, omtalte jo særlig udførligt Nedsættelsen af Tilskuddet til Hesteavlsforeningerne, og dertil vil ogsaa jeg gerne knytte nogle Bemærkninger. Jeg er nemlig ikke enig med det ærede Medlem i hans Betragtning af Betydningen af det Tilskud, der her ydes, og Forsvarligheden af at nedsætte det fra 40 000 Kr. med 45 pCt. til 22 000 Kr. Hvis dette Forslag gennemføres, vil det sige, at Statens Støtte til Hesteavlens og Gedeavlens Fremme er omtrent den samme. Nu er jo baade Hesten og Geden hver for sig særdeles nyttige Husdyr, men de kan dog ikke sidestilles i Betydning for Samfundsøkonomien. Det ærede Medlem var noget inde paa at drage en Tilknytning til det mindre Landbrug, men jeg tror ikke, det er forsvarligt at komme til et Resultat af Vurderingen af Hesten og dens Betydning for det mindre Landbrug som det, det ærede Medlem kom til.

Det er jo rigtigt nok, som ogsaa den højærede Minister antydede i sin Forelæggelsestale, at Bevillingerne til Hesteavlsforeningerne ikke har været udnyttet i de senere Aar — Grundene dertil kender vi jo. Men nu er Forholdet netop dette, at der i de allersidste Aar spores forøget Interesse og synes at blive stillet nye Opgaver for Hesteavlens, Opgaver netop i den Retning, som det ærede Medlem Hr. M. F. Mortensen var inde paa. Det forekommer mig, at den Opgave at fremstille en brugelig Arbejdshest for det mindre Landbrug er en udmærket Opgave for dansk Hesteavl. Vi indfører i Øjeblikket ca. 15 000 mindre Heste fra Udlandet, og det er jo rigtigt, at Eksporten af store Heste, som vi hidtil har haft som en betydelig Indtægtskilde, ikke længere giver de samme Penge til Landet. Men naar vi nu ved, at der indenfor Hesteavlens Ledelse og blandt Opdræterne er Interesse for at tage en saa udmærket samfundsøkonomisk Opgave op som at fremstille brugelige Heste for det mindre Landbrug — og jeg synes, det er en stor og god Opgave —, saa forekommer det mig, at det er uheldigt at møde dette vaagnende Initiativ med en saa voldsom Indsnævring af Adgangen til at opnaa Støtte til Dannelsen af Hesteavlsforeninger netop maaske med dette Formaal for Øje.

Hvad her er sagt om Tilskuddet til

Hesteavlsforeningerne, gælder ikke mindre om Tilskuddet til Udgifterne ved Bedømmelse af Afkom efter Hingste og Tyre, en Foranstaltning, der maa anses og afgjort ogsaa blandt Fagmænd anses for at være noget af det allervigtigste i Nutidens Avlsarbejde.

Jeg vil da haabe, at man under den kommende Udvalgsbehandling kan blive enig om en anden Fordeling af de Nedsættelser, her er Tale om, end den, der er foreslaaet, og jeg er altsaa — beklageligvis, kan jeg sige — ikke enig med den ærede foregaaende Taler, Ordføreren for Socialdemokratiet, men det kan jo godt være, naar vi skal til at vurdere Forholdet, at vi saa kan blive mere enige. Vi er i alt Fald fuldt ud enige i, at det, jeg før omtalte, er en god Opgave at stille Hesteavlens.

Til Slutning vil jeg gerne fremsætte blot en principiel Bemærkning, nemlig den, at det dog vist er betænkeligt at nedsætte visse Bevillinger ekstra stærkt med den Begrundelse, som det her er sket, at de i den paagældende Lov — i dette Tilfælde Husdyrloven — fastsatte Bevillinger ikke har været brugt i et enkelt Aar eller i nogle Aar. Det forekommer mig at være urimeligt at nedsætte en Bevilling ekstra stærkt, fordi den i et enkelt Aar eller i nogle Aar ikke er udnyttet, naar Grunden maaske er den, at der er udvist særlig stor Sparsommelighed under Anvendelsen af Statens Tilskud, eller at Opgaverne, som det jo er Tilfældet for Hesteavlens Vedkommende, maaske en Overgang ikke har krævet saa store Beløb som tidligere. Det er i alt Fald en daarlig Lære at faa udbredt, at det gælder om at bruge alle de Penge, som Staten stiller til Raadighed, thi ellers faar man en ekstra Nedsøgning ved første givne Lejlighed. Jeg synes næsten, at det modsatte vilde være den rigtige Fremgangsmaade, men det skal jeg ikke komme nærmere ind paa her.

Jeg gentager, at mit Parti er villigt til at deltage i en nærmere Overvejelse af de foreslaaede Nedsættelser med det for Øje at opnaa Besparelser, hvis det kan ske uden i alt for høj Grad at modvirke det, der er Hensigten med Statens Støtte til disse produktive Formaal.

Viggo Hansen: Jeg kan i det væsentlige slutte mig til de Betragtninger, som det ærede Medlem Hr. Raunkjær har fremsat angaaende de her omhandlede Bevillingers Betydning for Landbrugets Udvik-